

Witte nog

De gebruikte foto's komen o.a. uit het archief van Wim Pompen.

Verder zijn er foto's van Mary Verhagen-van Draanen en Erik van Asten.

De tekst is geschreven op basis van hetgeen verteld is in De Huiskamer.

KROEGENTOCHT LANGS HUIDIGE EN VOORMALIGE CAFÉ'S

Het Hazlnotenbier

April 14 2019 het vervolg van café 's en andere horeca.
Het team komt fietsend vanaf de Achelse Kluis Leenderstrijp binnen.
De eerste stop is bij Strijperstraat 69. Vroeger was dit café 'Het Hazelnotenbier'. Dit café heeft van 1902 tot 1958 als eigenaar Janus Bax (1871) en Wilhelmina vd Berg (1875) gehad.

verhalen van vroeger uit Leende

Witte nog

Vanaf 1905 had het café verlov om drank te schenken "anders dan sterke dranken" in het voorhuis en kamer (36m²). Janus Bax was in 1902 eigenaar geworden door dit pand te kopen van vrijgezel Petrus Idonen. Daarvoor hadden al enkele generaties Idonen als bierhuishouder hier gewoond. Al in de 18e eeuw bestond Hazelnotenbier. Dit werd gebrouwen bij brouwerij Peter van Dijk, die gehuisvest was in Leenderstrijp, nu locatie Zaalstraat 6, aan het Kaetsveld. Het recept is echter niet bekend gemaakt! Voordat Adrianus Bax eigenaar werd van het café woonde hier van 1896 tot 1902 veldwachter Peter Willems, die gehuwd was met een nicht van eigenaar Peter Idonen. Peter Willems was de opa van Piet Willems alias Peer van Lind (correspondent voor o.a. het Eindhovens Dagblad uit Leende). Hier in het café 't Hazelnotenbier hebben openbare verkopen plaats gevonden. Ook de verpachting van de turfkavels van de Strijperheg vonden hier plaats in 1948.

Tijdens Strijpkermis werden vroeger mutserden (takkenbossen) buiten neergelegd, met daarop planken om zo extra zitplaats te creëren. Van 1944 tot 1958 was hier het gilde St Jan Baptista gehuisvest.

Strijperstraat 59
2 raampjes van bierkelders

Witte nog

In 1947 werd achter dit café een groots gildefeest gehouden. Na het overlijden van Janus Bax eind 1957 is het café in 1958 opgeheven

Op locatie Strijperstraat 59, een historische boerderij verwachten we dat ook een herberg of dranklokaal is geweest in vroeger tijden, dit naar aanleiding van de 2 kelders die hier

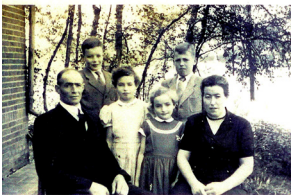
in het voorhuis gesitueerd waren. Deze kelders zijn later samengevoegd maar aan de buitenkant van de voorgevel zijn de 2 ramen nog te zien!

Voorouders van Janus Verspeek

Piet, Frans en Jo Verspeek met moeder en opa en oma.

Janus, Piet, Jo, Riek, Frans en Cato Verspeek

Janus Verspeek

Witte nog

onder: prinses Marie en
prins Toon Roothans
op bezoek in café
Verspeek

We slaan rechtsaf de Strijperdijk op en in het laatste huis vóór de Strijper Aa, nu Strijperdijk 8 aan de rechterzijde is ook een café geweest. Toentertijd had dit café nog huisnummer 4. Café Verspeek was hier gehuisvest van 1959 tot 1968.

Eén van de beste klanten van het café, was Janus Verspeek zelf. Door de manier van het aanreiken van de glazen bier werd het in de volksmond ook wel café 'De natte vinger' genoemd. Dochter Jo Verspeek vertelde dat ze schrik had van de kachel die soms roodgloeiend gestookt werd! Ook vertelde ze dat na de vergadering van "Schrikdraadvereniging Strijp" er gratis bier geschonken werd en dat haar zus Riek Verspeek een keer één van de gasten op de

kruiwagen naar huis moest brengen omdat deze anders waarschijnlijk niet zijn boerderij had kunnen bereiken. Hier is waarschijnlijk de leuze ontstaan "Glaasje op, laat je rijden". Schrikdraadvereniging Strijp zorgde gezamenlijk voor een systeem van elektriciteit op de metalen draad waarmee de weiden waren afge maakt. Bij het aanraken van de draad kregen de dieren een lichte stroomshock, waardoor zij in het vervolg uit de buurt van de draad bleven.

Witte nog

Bijzonder voor Leenderstrijp was de bezinepomp die op dit adres Strijperdijk 8 enige tijd dienst heeft gedaan..

Barbara Gubbels

Terug op de Strijperstraat rechtsaf zien we meteen aan onze linkerkant "De Hospes" op Strijperstraat 46. Ook dit café heeft vanaf 1916 een drankvergunning. Dit café is heel lang en nu soms nog, vernoemd naar de eerste kastelevrouw Barbara Gubbels die gehuwd was met Johannes van Hooff. Barbara heette in het dialect Bèrip.

kaartspel met o.a. Harrie en Adriaan van Asten. in het midden Piet van der Paalen.

Witte nog

Bovenstaande foto's zijn gemaakt met het Gouden Jubileum van school en winkel in Leenderstrip in 1966

In een advertentie uit het programmaboekje van de 2e Kringgilde-dag gehouden op zondag 15 augustus 1937, staat een advertentie

van café M.B. Gubbels. (Dus op naam van de kasteleinsvrouw die gehuwd was met Jan van Hooff. Van oorsprong kwam de familie Gubbels uit Nederweert. Ze zijn wel op Strijp komen wonen. Ze

woonden enige tijd op het adres wat nu Strijperstraat 22 is. Haar 3 kinderen noemde men Frans, Til of Wim van Bèrrippe. Bijzonder is het feit dat haar eerste man Johannes van Hooff, 30 jaar ouder was dan zij en haar 2e man, Janus Bax Pzn. ruim 22 jaar jonger. Vanaf 1944 is de Hospes een tijdje het clubhuis van handboogvereniging St Jan geweest. Dat dit werkelijk zo is geweest heeft Dina

Witte nog

vd Palen (1932) bevestigt want zij grensden met de tuin aan de achterzijde van de schietbaan.

Bij het was ophangen samen met haar zus Jana heeft ze wel eens gezegd:

“As ze mèr nie dur os onderboksen schiete”!!

Vanaf 1957 wordt Frans van Hooff hier kastelein met zijn vrouw Mien Vrijssen.

In 1958 komt het gilde St Jan Baptista hier naar toe en tot op de dag vandaag is De Hospes het gildehuis van het gilde. Dit ziet men aan het gildezilver wat aan de achterwand van de zaal hangt. Ook zijn er in 1958 andere gildebezittingen, zoals een oud vaandel en diverse documenten, in een houten kist van het ene gildehuis naar het andere gildehuis mee over gehuisd, op de zolder beland en in de vergetelheid geraakt. In 1995 is deze kist weer opgedoken en toegevoegd aan de bezittingen van het gilde. Alleen bleek het in de kist opgeborgen vaandel en de documenten in de loop der jaren ook een lekkernij te zijn geweest voor muizen.

In het voorste gedeelte is altijd een café/biljart geweest tot dat Frans en Mien hier gingen wonen begin jaren 90. Frans van Hooff was vroeger een goede voetballer bij DOSL en hij was een verdienstelijke biljarter.

anekdote: Frans van Mierlo

Begin jaren 70 waren we met de biljartcompetitie bezig, toen ik even naar het toilet moest. Ik keek in het kleine ronde spiegeltje dat boven het wasbakje hing, ik dacht hier kan ik wat mee. Ik haalde het spiegeltje van de muur en stopte dat vervolgens onder mijn blouse. Terug in het café zaten Janus Verspeek en vrijgezel Janus Henselmans samen aan een tafeltje tegenover de bar gezellig te kletsen. Ik sprak eerst Janus Verspeek aan met de woorden : Heej Jènnis ik heb lest unnen aop up minne buuk laote tatoeweren. Wilde ‘m nie us zie! Verbaasd keken ze me alle twee aan en Janus Verspeek reageerde: Dà zal wel wir van Mierlo, gij hèt altied wà! Ik zei: Ja natuurlijk, wilde ‘m zie of nie?. 'Ik hoef dà ding nie te ziej. 't Zal wel wir wà zin”! De belangstelling voor de tatoeage was echter gezet en de nieuwsgierige Janus Henselmans reageerde: “Làt mij ‘m ‘ns keeje van Mierlo, ik heb zoiets nog nooit gezieje”! “Oh Jènnis zal ik ‘m jou ‘s laote keeje?” Kiek en meteen deed ik mijn blou-

Witte nog

se open en liet Janus Henselmans in het spiegeltje kijken. Mien van Hooff die op een kruk aan de bar zat rolde er bijna van af van het lachen met de woorden: " maar Fransje 't is krèk echt".

Het achterste gedeelte van de voormalige boerderij achter aan de café werd als zaal ingericht en ook de biljart verhuisde daar naar toe.

Ook de Vogelvereniging was thuis bij de Hospes.

Vanaf eind jaren 90 dient het pand met terras ook als "fietscafé De Hospes" en wordt succesvol gerund door Bennie van Hooff en zijn nicht Franka Verest.

Kenmerkend is de directe houding van Bennie.

Momenteel is De Hospes nog het enige café van Strijp.

Bennie van Hoof

Franka Verest

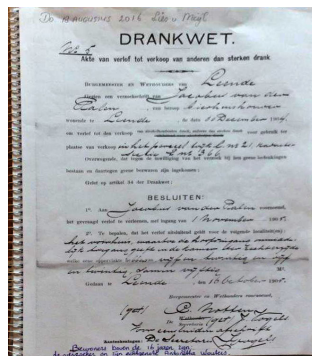
Direct naast de Hospes op Strijperstraat 42 zien we aan onze linkerhand een oude boerderij die vanaf de 19e eeuw tot ongeveer 1916 dienst heeft gedaan als boerderij, smidse, herberg, beugelbaan, en doel voor de handboogvereniging.

In 1905 kreeg deze herberg een drankvergunning, 'anders dan voor sterke dranken'. Bijzonder is dat deze boerderij in 1970 is verkocht in zeer sobere toestand.

Er was maar één watertappunt en maar enkele lichtpunten. Warmwatervoorziening, douche en toilet met spoeling ontbraken.

Hier was al een herberg vóór 1890.

Witte nog

Strijperstraat 42

Witte nog

In 1896 heeft hier de openbare verkoop plaats gevonden van de toen opgeheven eerste basisschool die gehuisvest was op Strijperstraat 49 waar nu Dr Norbert v.d. Hurk woont. Het gebouw met woning waarin de school gevestigd was, werd verkocht voor FL 820,- aan Adrianus van Hooff. De herberg was toen eigendom van de familie Jacobus v.d. Palen- Wouters.

Uit de zaal komt het verhaal van de tafelpoten. Er werd verteld in het dorp dat toen Peer Verduijn, de eigenaar van dit pand, een keer een borreltje teveel ophad, zijn vrouw Bet heel boos was. Zo boos dat ze alle poten van de tafel afzaagde. Er bleef slechts een tafeltje op korte pootjes over.

De huidige bewoners, de familie de Wit, hebben zoveel mogelijk de authentieke situatie van de boerderij van binnen en van buiten keurig hersteld De boerderij is hierdoor een bezienswaardigheid!

Verderop komen we

bij Strijperstraat 37 aan onze rechterhand waar van 1930 tot 1944

Friedus van Asten, Wim van Asten, Jan Hulsen, Martin Hikspoors, Toon Bos, Toon Hulsen, Frans Joppen, Peer Bax, Willem Joppen, Janus Bax, Dries van Esch, Jan Schoone, Peer vd Palen, Janus Joppen en zittend Driek Joppen

café Jan Hulsen was ondergebracht, dat tevens als gildehuis diende en waar handboogvereniging St Jan was gehuisvest. We hebben nog een foto van de handboogvereniging bemachtigd; Niet op de foto de goede schutter Sjef Engelen. Er is ook een aquarel van het gildehuis te zien, gemaakt naar vertelde gegevens, door Strijpenaar Max Farjon.

Dries van Esch was knecht bij Nol van Dijk.

Witte nog

Ook Café Hulsen was een periode Gildehuis van het Gilde St.-Jan Baptista Leenderstrijp. In ieder geval in de periode van 1935 tot 1944. In 1937

aquarel van café Hulsen met Gildebroeders in hun witte pakken

werd de Kringgilde-dag rondom dit Gildehuis gehouden.

Op de aquarel is het Gilde in haar eerste uniformen (de zogenaamde ijscoman-nenpakjes) te be-wonderen, klaar voor vertrek naar een Gilde-feest. Het vervoer naar dit Gildefeest ging met een vracht-auto (Kobus Verhoeven, maar soms ook

de fa. Lubbers). Vanuit de zaal wordt een anekdote verteld over die witte Gildepakken. Een fabrikant van een wasmiddel voor witte wilde een foto van het Strijper Gilde gebruiken voor een reclamecampagne en hiervoor zouden foto's zijn gemaakt, die nadien zijn bewerkt. De uniformen die er altijd keurig wit uitzagen, werden op de bewerkte foto echter wat grijsig, terwijl de minder goed verzorgde uniformeren zelfs witter werden.

De vitrinekast van Strijperstraat 26

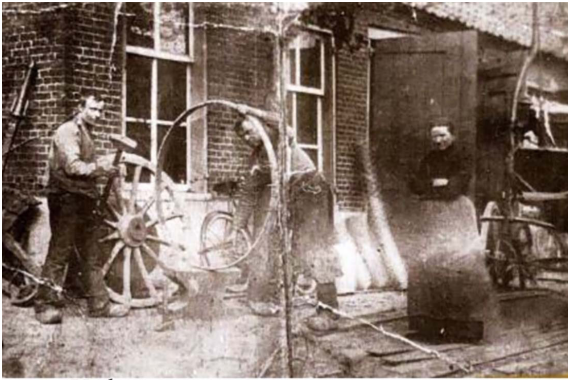
We rijden bebouwde kom van Strijp uit en zien dan aan de linkerkant op Strijperstraat 26, veevoederbedrijf Van Hooff. Hier is vroeger ook nog een café of herberg geweest tot in de jaren dertig. De originele servieskast die in het café stond is een halve slag gedraaid en staat nu in de keuken van de boerderij. Hiervan hebben we een foto en de eigenaresse ervan vertelde hoe ziek ze van de

kast is geweest omdat ze de geverfde kast geheel met afbijtmiddel heeft behandeld. Op sommige delen van de kast zijn nog de oude lichtgroene verfrestanten zichtbaar.

Witte nog

We gaan onder het viaduct door en gaan dan rechtsaf naar Café Roothans.

Begin jaren twintig woonde er in het pand waar later smid Verhoeven (komende uit West-Brabant en getrouwd met Tonia Vromans), ging wonen een familie Smets. Van het grotere gezin bleven er 3 dochters over t.w. Anna, Maas Smets (trouwde met Jan Maas, Truda (trouwde

Het huis van de familie Smets aan de Dorpstraat (nu 121). Later smed Verhoeven.

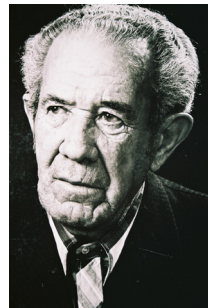
met Fons Winters) en Cornelia trouwde met met Frits Roothans. Nichtje Trui Smets trouwde met ene Rooijmans uit Soerendonk. Zij kwam later in café De Bout in Soerendonk). In Leende heette zij Trui de Bout..

In de jaren 60 is t café ontstaan op de plek van Verhoeven. Frits en Cornelia begonnen dit café naast de smederij en gingen later een eigen café bouwen aan de overkant richting

Maarheeze, op de plaats waar nu nog steeds café Roothans is gevestigd. Ook dit werd een smederij/café.

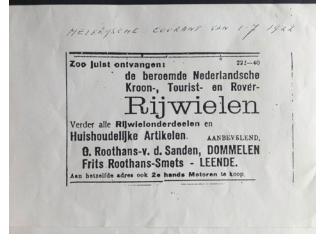

Frits en Cornelia Roothans

Frits Roothans
portretfoto van Cor Sweegers

Witte nog

vlnr: Ernst de Bruin, Wim Schilders, Siem Rutten, Frits Roothans sr, Harrie Versteeg, René Rutten, Piet en Graard Fransen, Hans Godschalx, Toon en Frits Roothans.

Frits Roothans was afkomstig uit Dommelen waar zijn familie ook een smedery/café had. Foto 1967. Het adres café Roothans werd omschreven als adres Rijksweg Leende. Er werd Wertheim bier uit Weert geschonken.

De latere fietsenwerkplaats was aanvankelijk dus een smedery waar Frits de kost kon verdienen. De werkplaats werd vervolgens door oudste zoon Toon en zijn vrouw Marie

van Kempen via een bromfietsenzaak omgebouwd tot Autobedrijf Roothans, nog steeds naast het café. Het café is in 1967 overgedaan aan jongste zoon Frits en diens eega Mariet Klein Zieverink. Sedert enkele jaren is het de beurt aan de derde generatie: Frits' zoon Freek en zijn vriendin Willeke Doorn, dochter van ex-kastelein Jacques Doorn.

Witte nog

Cornelia Roothans
taxi VEA 418

Een kookploeg met o.a. Koos van der Kruijs

Achter de bar Corrie, Cornelia, Frits

Toon Roothans, Driek Joppen, Jan van Kuijk, bij het spuiten van het fruit.

Biljartvereniging Kameraadschap koos café Roothans als clublokaal. Een florierende vereniging, ,
We zien een foto van een kookgroep voor een bruiloft. Een bruiloftsfeest werd in het café gevierd. Voor het bruiloftsdiner werd deze

Witte nog

Toon Roothans en Driek Joppen.

De hofkapel vlnr bovenste rij: Pau van Kuijk, Frits Baudoin, Pieter van Eert, Wim Noten, ?, onder: Willie van der Laar, Siem Rutten, Jan Rutten, Harrie van Meijl, Toon Doorn, Frits Roothans, Frans Simkens, Jan Van Eert.

kookgroep opgeroepen. Het diner werd in de keuken van het café gekookt.

We fietsenterug over de Dorpstraat richting Klien Kerk
Voor de uitleg over het volgende stukje Dorpstraat moeten we eigenlijk beginnen bij wat nu appartementencomplex D'n Dook is. Hier stond vanaf de 19e eeuw tot 2007 een woonhuis met café dat werd gebouwd door de familie Vromans.

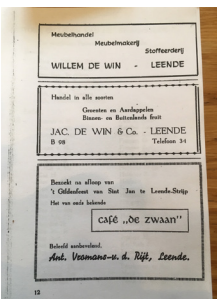
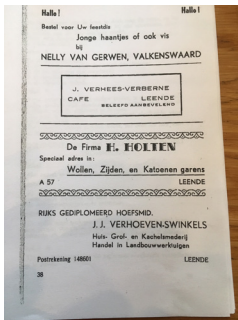
Witte nog

café van Laarhoven, later van Riet.

Hier werd in 1879/1880 de handboogvereniging Willem Tell opgericht. De familie Dorus Vromans verkocht dit pand eind 19e eeuw aan de familie v.d. Laak en bouwde iets verderop richting "De Klein Kerk" een nieuw pand op de hoek Dorpstraat/Kattestraat. Dorus Vromans was tapper en slijter. Ook was hij houtkoper, waarvoor hij zaken deed met de firma Spierings uit Boxtel. Doordat hij met deze firma zaken deed kreeg hij en ook zijn nazaten de bijnaam "De Spiering". Bij zijn nieuwe café was ook een veranda aanwezig die tevens gebruikt werd door de buspassagiers die hier op de bus wachtten. Er werd een rode vlag buiten gehangen zodat de buschauffeur kon zien dat er passagiers aanwezig waren! De handboogvereniging is ook op dit adres aanwezig geweest nadat het van de eerste locatie was verhuisd naar café Smets en café Roothans. Toon Vromans alias "Toontje de Spiering" heeft hier ook een sla gerij gehad. Verder heeft Sjef Valke naars in het linker gedeelte van 1955 tot 1965 een elektriciteitszaak gehad.

De Klein Kerk
Café De Spiering heette vroeger De Zwaan. Ook de rijvering was hier thuis. Van der Laak woonde in het oorspron-

Witte nog

kelijke pand, later Dook van Laarhoven en verkocht het dus. Nadat Jan en Lena v.d. Laak het eerste pand (later d'n Dook) van Dorus Vromans hadden gekocht hebben ze hier tot 1926 een café gehad dat zij verkochten aan Thomas van Asten en Jana van Grinsven. Jan v.d. Laak bouwde in 1926 een nieuwe woning met café links van hun vorige woning tussen "De Spiering" en "Thomas van Asten". Op dat moment waren er drie café's langs elkaar. Het café v.d. Laak is in 1945 overgenomen door kleinzoon Jan Verhees. (Katja en André zijn hier geboren) Vervolgens kwamen hier Henk v.d. Berk en zijn vrouw Gilio v.d. Heuvel in en ging het café "Berkenheuvel" heten. De laatste uitbaters van het café waren tot ongeveer jaren 50 Piet van Riet en zijn vrouw Miet v.d Heuvel.

Annie en Dook van Laarhoven

Tekst uit Lind in beeld
Het stamhuis van Vromans. In 1880 heeft daar de oprichting van Willem Tell plaatsgevonden. Na Theodorus Vromans was het café vanaf 1896 30 jaar in bezit van Jan en Lena van der Laak-Bax en vervolgens werden Thomas en Jana van Asten-van Grinsven vanaf 1926 de eigenaars. Thomas was ook brievenbesteller en zijn vrouw dreef er een kruideniers- en snoepwinkelje bij.

In 1952 trouwde hun op een na oudste dochter, Anny, met overbuur Dook van Laarhoven. Zij namen in 1954 het café over, het ging al gauw D'n Dook heten. Het was in trek bij de vrijwillige brand-

Witte nog

weer en bewoners van de Kerkakkers, nieuwste woonwijk toen van Leende. Biljartclub De Vrolijke Kesters was er gehuisvest. PTT. Peerke, Theodoor en Thomas.

Annie deed het café

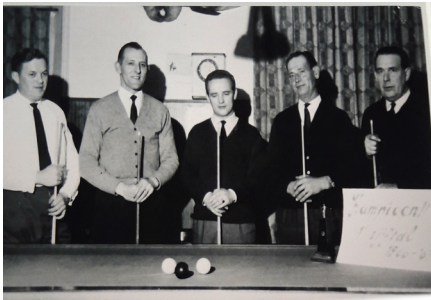
De vaders van Dook en Annie hadden al ervaring als kastelein: de vader van Dook, Frits (van Laarhoven) bij Café Du Commerce.

De ouders van Annie, Thomas (van Asten) bij café Th. Van Asten- van Grinsven, adres B73, later Dorpstraat 92. Dook en Annie namen het café over van de ouders van Annie. Annie deed het café om 10.00 uur open.

Later ging ze naar de middag, omdat er 'plekkers' waren die alle tijd van Annie opeisten en

café Den Dook

Vlnr: Kees van Alphen, Frans van Lieshout, Adriaan van Laarhoven, Jan van der Zanden en kastelein Dook van Laarhoven (D'n Dook).

dat ging niet samen met de kleine kinderen. Verenigingen die er kwamen waren: de kaartclub, de brandweer en de carnavasvereniging en jachtvereniging Sint Hubertus. Veel mensen uit Leenderstrijp kwam wat drinken als ze uit de kerk kwamen. Evenals het gilde van Strijp, waar Dook ook lid van was. Met Oudjaar werd er gerikt en dan zat niet alleen het café vol, maar ook de kamer en keuken. Dook had een hond die de klok kende. Om 01.00, sluitingstijd haalde deze achter het buffet de sleutels vandaan. (uit Praot eujt Lind uitgaven nr. 10 maart

2004)

In 1982 zijn Dook en Annie gestopt. Ze bleven lang onder hetzelfde dak naast het café wonen. Daarna heeft het 'bruin café' nog enkele

Witte nog

uitbaters en namen gehad (D'n Draver en Oud Brabant). Nadat het geruime tijd had leeggestaan, is het medio 2007 gesloopt. In de nieuwbouw zijn 6 koopappartementen gekomen.

vlnr. Harrie Bax, Toon Noten, Lou van Menvoort, Wim Maas, Jac Bax, Dielis van Laarhoven, ? Wim Engelen, Thieu Kluskens, Frans Noten

Café de Vier Linden (Jan en Cor Bax)

In de meeste Leendse cafés vond wel een biljartclub onderdak. In D'n Dook was dat de Vrolijke Ketsers, in café Olympia De Poedelaars en in café Roothans bv Kameraadschap.

De foto toont een van de DVK-teams van het eerste uur.

2008 Café de Vier Linden (pluigebouw van Willem Tals)

Hierna fietsen we door naar de De Vier Linden, Dorpstraat 99. De Vier Linden was vele jaren een begrip in Leende. Het gebouw dateert van 1684, is een rijksmonument maar is uitgespeeld in de horecawereld. Het is aanvankelijk een tijd lang van de welgestelde familie Kemps

Witte nog

geweest en later van brouwer Willem Maas. Waarschijnlijk vanaf zijn huwelijk met Elisabeth de Waal in 1853 woonde hier kuiper, landbouwer en kastelein Petrus Bax. Petrus Bax was in 1820 geboren in de Renhoek als zoon van Theodorus Bax. Petrus Bax kreeg in 1882 voor fl 15,- een alcoholvergunning. Vanaf 1890 kostte die vergunning fl 20,- en vanaf 1901 fl 25,-.

Buiten kastelein en kuiper was hij ook landbouwer. In 1892 en 1893 haalde hij de krant vanwege een bijzondere aardappel. Het exemplaar woog maar liefst 1200 gram. Dat was in die tijd bijna 2½ pond!!! Deze aardappel bracht 18 aardappels voort met een totaal gewicht van ruim 10 kilo. (voor hetzelfde geld zou de Vier Linden "De Grootste Errepel" geheten kunnen hebben!)

Bij een grote brand in 1893, waarbij 22 woningen en boerderijen in enkele uren afbrandden bleef de boerderij annex herberg gespaard. Waarschijnlijk was dit voorkomen door de vier grote lindebomen die voor het pand stonden en als vonkenvanger dienst deden.

Buiten grote aardappelen kreeg Petrus Bax 10 kinderen waarvan het 4e kind zoon Aegidius ook kastelein in Leende was van café "Molenzicht" aan de Valkenswaardseweg. Dit is hoogstwaarschijnlijk

op de locatie waar later de familie Rutten heeft gewoond, nu de toegang tot de Breedvennen.

Het 9e kind was Kobus Bax, geboren in 1870. Hij was schoenmaker, landbouwer en kastelein.

Hij nam het café over van zijn overleden vader en huwde in 1901 met Nel van Weert. Onder de naam van Kobus Bax gaat dit café "De Vier Linden" heten.

Kobus Bax had ook een soort taxibedrijf. Met een "brik" bracht hij mensen weg of ging ze weer ophalen. Vaak was dit bijvoorbeeld naar de dokter in Heeze, of naar het station.

Witte nog

In 1927 moesten de vier lindebomen eigenlijk wijken voor de herbestrating van de Dorpstraat. Na veel inspanning van Kobus kreeg hij het voor elkaar dat ze mochten blijven staan! Kobus Bax werd al na 13 jaar huwelijk weduwnaar nadat hij 9 kinderen had gekregen waarvan er nog 6 in leven waren. In juni 1943 overlijdt Kobus Bax. Zijn zoon Jan Bax uit 1910 huwt met Cor van Dongen en was de derde en laatste generatie Bax die caféhouder was. Hij verbouwde/moderniseerde inwendig het gebouw in 1943 en in 1945 betaalde hij verlofrechten waardoor het toegestaan was om ook sterke dranken te verkopen. In het café werden vele bruiloften gehouden en vonden veel openbare verkopen plaats.

Jan Bax en
Corke Bax- van Dongen

Na de 2e wereldoorlog had handboogvereniging Willem Tell hier lang zijn clubhuis met schietbanen. De sanitaire voorzieningen van dit rijksmonument zijn lange tijd bijzonder geweest! Buiten tegen de muur was een goot gemonteerd die als urinoir diende, de zogenaamde pisbak. Ook het ouderwetse toilet de zogenaamde poepdoos was alleen van buiten te bereiken. Tot in de jaren 70 is dit zo geweest. In die tijd was een jumpsuit in de mode. (Een pak uit één stuk) .Het was voor deze dames een uitdagende toer om hun jumpsuit zodanig te laten zakken en weer aan te doen na de boodschap dat alles toch nog netjes bleef. Bovendien daalde de temperatuur in de winter daar buiten soms naar – 15 graden. Geen aangename omstandigheden.

In 1971 is het pand verkocht aan Albert en George van Gussenhoven die hier zelfs nog een restaurant exploiteerden en waarbij "De Vier Linden" "later Leenderhoeve" ging heten. Andere uitbaters waren Frans Borrenbergs en Paula Kunnen Zij hebben het restaurant voortgezet, waarna Leon en Melika Hermkens kwamen. Vervolgens was het Jo van Meijl met haar Servische partner, die onder onder de naam "Sarajevo" het pand exploiteerden.

Witte nog

In 1980 zijn in opdracht van de gemeente 3 van de 4 linden geveld op een wel heel speciale dag nl; boomplantdag.
Sinds 2010 is dit geen horecapand meer, maar is er een kantoor gehuisvest. En op dit moment, april 2019 staat het pand te koop voor € 700.000,-

Volgende keer gaan we verder richting het centrum van Leende.

